

ÚJ VÁRPALOTA

A Magyar Szocialista Munkáspárt Várpalota városi Pártbizottsága és a városi tanács lapja

VII. évfolyam — 48. szám.

ARA 30 FILLÉR

Szombat, 1957. november 30.

Hozzunk létre erős, ütőképes pártcsoportokat

Jól emlékszünk még az év eleji napokra. Akkor legfőbb gondunk az volt, hogy a termelő munkát megindítsuk. Kik voltak e harc élvonalában? A kommunisták. És ma már az is tudott dolog, hogy ahol legelőször létrejöttek a pártcsoportok, ott meg is indult az élet. Az üzemek pártcsoportjainak kezdeményezésére, élén a kommunistákkal, az öntudatos dolgozók a bányákba mentek, mert a legfőbb gondot a széntermelés, az üzemek szénrel való ellátása okozta. Nem kell messzire menni példáért. Fűzfőről, Pétről jöttek a munkások, hogy gépeiket, ha csak rövid időre is, felcseréljék a csakánnyal.

Az élet megindult, a kommunisták a pártcsoportok munkájánál mellett álltak. Az üzemekben uralkodó gondok felett, s ma már Várpalota üzeméi elérték és túlhaladták az elmúlt év októberé előtti egy főre eső termelési értéket. Csak a szénbányáknál van még e téren gond. A trüsznél ez a szint még csak 86,3 százalékos. A párt, a kommunisták számára ez nem lehet közömbös. Nem, mert mindig tőlük várták a pártönkívüli tömegek, hogy megmutassák, hol szorít a cipő. És ha valaha igaz volt, most ezerszeresen igaz, hogy úgy nőnek sikereink, úgy tudjuk népnünk jólétét emelni, ahogy a párt politikájának irányítására, anyagi erővé válik a tömegekben. Más szóval, a párt tömeghatalmát erősödésével várhatunk fellendülést. Ennek pedig csakis a kommunisták lehetnek elsősorban a szószói.

A kommunisták ott élnek az emberek között, százféle formában érintkeznek velük, nekik kell tehát rámutatni, hogy ki-ki a maga területén, hogyan tehet a legtöbbet a szebb, boldogabb élet kialakításáért. Mi olyan társadalmi rendszert építünk, mely a munka magasabb termelékenységét biztosítja, mert a jólét alapja az árubőség, a minden igényt kielégítő és minél olcsóbb termékek tömege. Nem üres szólam tehát, hogy a párt érdeke egyet jelent a dolgozó tömegek érdekeivel. De ennek megvalósítása a párt egész erejét követeli. Nemesak abban az értelemben, hogy a kommunista a párt által ráruházott kötelességénél fogva példamutató, fegyelmzett legyen, hanem abban az értelemben is, hogy ismerje működési területének legfőbb gondjait, e gondok megoldásának módját s ezekre mozgósítsa társait a meggyőzés eszközeivel.

A párt ereje a gondok sikeres megoldására nemcsak elvi és cselekvési egységében van, hanem szerveztségében is. Ma már elmondhatjuk, hogy bányáinkban és üzemekben ott vannak a pártcsoportok. És, hogy gazdasági felemelkedésünk érdekében végzett munkájuk nem volt hiábavaló, azt mutatják a munkaverseny egyes szakaszaiban elért sikereink. De a közmondás azt mondja: Több nap, mint kolbász. Megnyugtathatnak-e bennünket eddig elért sikereink? Tehetünk-e még többet, hogy könnyítsünk az ország gondjain? Nincs minden rendben még a mi portánkon. Ha azt nézzük, hogy bányáink az egy főre eső termelési értékben nem érték el a múlt év októberé előtti szintet, akkor azt látjuk, magas az igazolatlan mulasztás, ha az egy fő által kitermelt szén értéke alacsonyabb, mint az érte kifizetett bér, akkor takarékoskodni kell a lőszerral, a bányafával, növelni kell a gépek kihasználását, ki kell használni a munkaidőt.

A párt ott van az üzemekben, a kommunisták a termelőhelyeken. Ad-

va van tehát a pártcsoportok feladata: *Létre kell hozni az ütőképes pártcsoportokat, hogy egységes kiállással, meggyőző szóval ráirányítsák a figyelmet a legfontosabb feladat megoldására.* A kommunistáknak nemcsak az a feladatuk, hogy politizáljanak, hanem úgy politizáljanak, hogy a mindennapi munkájukban tükröződjék tevékenységük célirányossága. A pártcsoportok a legkisebb termelő egység politikai szervei. S minél tájékozottabbak a gazdasági feladatokról, annál eredményesebben tudják az erőket összehozni azok megoldására.

Vannak tapasztalataink az Inotai Alumíniumkohóból, hogy a gazdasági egységek vezetőit beszámoltatják a munkahelyek gondjairól és eredményeiről. *Megosztják a feladatokat egymás között.* Népszerűsítik a jó módszereket, s keresik a megoldást az önköltség csökkentésére. Jut idő foglalkozni azokkal, akik még megfélemednek a munkafegyelm fontoságáról, gyűjtik a tapasztalatokat, hogy a taggyűléseken a kommunisták közössége egészséges határozatok hozatalával jól vezesse a gazdasági feladatok megoldására irányuló munkáját. Persze ezek mellett ezer még a lehetőség, hogy a pártélet, a pártépítő munka állandó javításával, valóban nap mint nap megnyerjük a tömegeket a pártnak érték folyó politikájához. Ha ezek a törekvések ma még nem is élelik fel az egész párttagságot, de kétségkívül azt bizonyítják, hogy azok lesznek a jó pártcsoportok, ahol a pártmunka a pártcsoportokra épült, ahol ezek munkája érvényre juttatja a közös munkával hozott pártcsoportokat.

Jóval nagyobbak a gondok a bányász pártcsoportoknál. Itt is beigazolódott, hogy képtelen egy pártcsoport feladatait megoldani a jólműködő pártcsoportok nélkül, de kevés történt annak érdekében, hogy ezeket létrehozzák. Általános még, a pártcsoportok szervezése papíron megtörtént, de tevékenysége nem megy túl a tagdíjak beszedésén. Pedig pártvezetőségeink jól tudják, hogy annyival több gond nehezedik vállalkozni, amennyire nem osztják meg a pártra váró feladatokat az egész párttagsággal. Nem könnyű, de a pártcsoport képes az adott munkahelyen olyan munkafegyelmet kialakítani, ahol nem tűrik a lóaszt. A körletvezetővel szoros együttműködésben képes ráirányítani a figyelmet a munkahely legfőbb problémáira. S ha a pártcsoport tájékozottja során látják az emberek munkájuk távlatait, nő a biztonságérzetük, ismeretkörüik, közelebb kerülnek a bányához, könnyebb nevelni őket oly irányban, hogy a bányászat élet-hivatásukká váljék.

A pártélet dolgos hétköznapijai sok szép és nehéz, igazán kommunista-nak való lelkesítő feladatot rejtenek magukban. Felelőséget érezni a közösséget, tanácsokat adni, küzdeni a jószándékú, vagy a tudatosan káros nézetek és hordozók ellen, olyan tűz ez, melyben acéllá edződnek az egyes párttagok, nő a párt ereje, újabb és újabb becsületes emberek jönnek részt kérni e nagy közös munkából. Van feladat bőven. Pártcsoportjaink csak úgy bírkóznak meg ezekkel, ha egész párttagságunk ügyvévé teszi a párt és a tömegek kapcsolatának állandó javítását. Ez a munka a pártcsoportokra vár, bízzuk hát bátran rájuk a párt ügyét.

Ledolgozták az adósságot

A bányák versenyében már hosszú hetek óta szilárdan tartja az utolsó helyet a Beszáló-akna és az Ernő-bánya. Ez a gond aggasztotta az Ernő-bánya vezetőit is. November második hetében a Bodorkós János vezetése alatt lévő I-es körlet és a Máthé Zoltán vezetése alatt lévő II. körlet versenyre kelt egymással. Akkor még 94,4 vagon adósság terhelt az Ernő-bányát.

A verseny meghozta a várt eredményt. 29-én reggelre lefogott az adósság és a bánya havi termelésben elérte a 100 százalékot. Ha a bányászok becsülettel küzdenek bányájuk becsületéért, a siker nem marad el, nem kell a sereghajtók között kullogniok.

A pajzsos frontról

Az S. II.-aknában az országban a harmadik helyen van pajzsos front. Innen indult el az elmúlt napokban versenyfelhívás, amely az ország többi pajzsos frontjainak dolgozóit versenyre hívta, a front előrehaladási sebességének meggyorsítására. Terv szerint 1,80 métert kellene előrehaladni, november második 10 napján a geológiai nehézségek miatt csak 8,60 métert tudtak előrehaladni. A front dolgozói azonban igyekeznek mindezt elkövetni azért, hogy javítsák munkájukat és jobb eredményeket érjenek el munkájukban.

17 méteres előrehaladás

November első napjaiban indult be a Beszáló-aknában az új kétszárnyú front. Az első dekádban is jó, de a második dekádban még szebb eredményt értek el: 17 métert haladtak előre 10 nap alatt. A 301-es fronton a KISZ-brigád tagjai dolgoznak. Szép eredményeket érnek el, 18 óránként végeznek front átszereléseket.

Készülünk a télre

„Készülünk fel a télre” címmel a Szaktanács Elnöksége még nagyon jókor, július 31-én felhívással fordult a szakcserevezető, állami és gazdasági szervek vezetőihez, hogy a dolgozókról való gondoskodás érdekében kezdjenek hozzá a téli felkészüléshez.

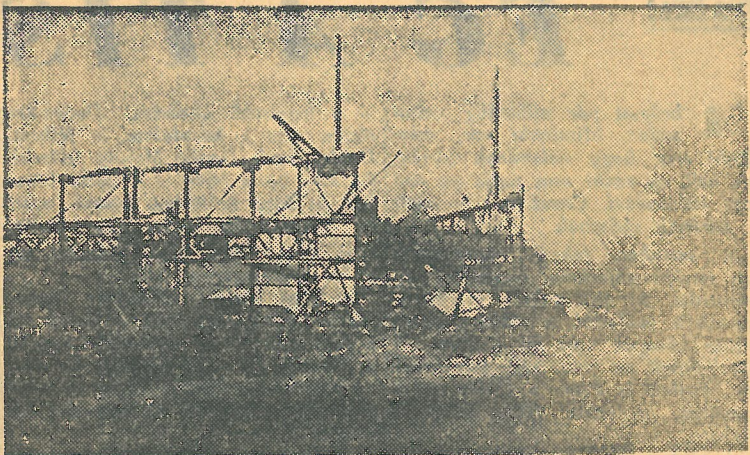
Ez azonban csak gondjaink egyik része, a másik oldalán szerepel a zavartalan áramellátás biztosítása. Nem kis gond ez, ha figyelembe vesszük, hogy a téli villamosenergia fogyasztás 20-24 százalékkal nagyobb a nyárinál.

A szénzállításnál és rakodásnál

nehézségekre kell számítani,

főleg azért, mivel vidékünkre jellemző a rendkívüli zord tél, a napokig tartó hófúvás és az országos átlagnál jóval alacsonyabb hőmérséklet. Üzemmenetünk zavartalan biztosítása érdekében téli felkészülési tervet készítettünk, melynek pontjait határidőre teljesítjük. A nagyjavításokat úgy ütemeztük be, hogy azokat az alacsonyabb terhelési időnyben is lehessen végezni.

Ugyancsak gondoskodtunk megfelelően tárolt széntartakról is, amelyekkel az esetleges téli szállítási nehézségeket ki tudjuk egyensúlyozni. A szénbefagyási védelem és a mozdonytűz fenntartása érdekében a szénterre pakurát fogunk biztosítani.

Utolsó munkálatok a bántai kötélpályán

67 vagon előny

Ferenc-bányánál a műszaki és fizikai dolgozók közösen beszéltek meg november elején az üzem termelési problémáit, amikor a bánya az első dekád tervének teljesítésével 96,6 százalékra állt, vagyis adóssággal küzdött. Itt határozatot fogadtak el, amelyben többek között az szerepelt, hogy a bánya dolgozói a műszak kezdetétől számítva 30 percen belül megkezdik a termelést. Az urasági személyzet ellenőrzi a szállító pályákat a karambolok elkerülése végett, és a munkát csak a műszak befejezése előtt 15 perccel hagyják abba, s az uraságiak nem hagynak lent tele csilléket. Az igazolatlan mulasztók számát is csökkentik. A határozat eredményes volt: a napi 60-70 fő helyett 30-35 főre csökkent a hiányzás, ennek az eredményeként 27-ig Ferenc-bánya dolgozóit pótolták a lemaradást és 67 vagon előnyre tettek szert.

Kommunista aktívaülés a Péti Nitrogénművekben

Kedden délután a Péti Nitrogénművek MSZMP bizottsága kommunista aktívát tartott, melyre a pártönkívüli műszaki és gazdasági vezetőket is meghívta. Az aktívaülés résztvevőit az ország gazdasági helyzetéről és a soronlévő feladatokról tájékoztatták. A mezőgazdaság, az ipar, a kül- és belkereskedelem egyszóval a népgazdaság minden területét felölelő részletes tájékoztatót élénk vita követte. Számosan szölköztek hozzá a vállalaton belül is meglévő problémákhoz. Nagy János elvtárs, a vezetőök személyi felelőségéről és önállóságáról beszélt. Molnár Sándor elvtárs az üzemvezetők szorosabb együttműködéséről szölközött, amely a munkafegyelm megszilárdítását segítheti elő. Mátyás János elvtárs pedig arról beszélt, hogy meg kell keresni azokat a mozgató erőket, amelyek a jobb munkára ösztönöznek (prémium, munkabér stb.). A hozzászólásokból kivétel nélkül a segíteni akarás csendült ki azzal is, hogy bírálták a hiányosságokat és javaslatokat tettek azok kijavítására. Az aktívaülés olyan erőteljes tanúskodik, amelynek segítségével Péten is meg tudják oldani azokat a teendőket, feladatokat, amelyek gazdasági életünk területén előtűntek. Az aktívaülés résztvevői határozati javaslatot fogadtak el. A határozati javaslat pontjai között szerepelt többek között az üzemben fellelhető tartalékok feltárása, az egyes munkahelyek felülvizsgálása, részletes műszaki intézkedési terv kidolgozása, több olyan teendő, amellyel az önköltség csökkentését, a gazdaságosabb termelést tudják segíteni.

Az aktívaülésen elhangzottakat a közeljövőben pártgyűléseken és munkahelyeken beszéljük meg az üzemben.

A fagyott szénnek a szállító berendezések vas alkatrészeiről való leolvasztás érdekében Romhányi István dolgozónk 4 darab nagyteljesítményű benzínlámpát tervezett, illetve készített el.

A dolgozókról való gondoskodás

Érdekében is megtettük intézkedéseinket. Az esetleges rendkívüli munkák elvégzéséhez ruhaneműket tároltunk, a melegítő ital nyersanyagát biztosítottuk és az esetleg az üzemben rekedő dolgozók részére szálláshelyet jelöltünk ki. Egyedüli fennakadás az inotai és az újtelepi autóbuszváróterem építésénél van. Ezt az építésztervünk számlájára kell írni, mivel jobb szervezéssel minden megoldódott volna. Gondoskodtunk még a téli időszakban fellépő megbetegedések és különleges baleseti veszélyek megelőzéséről is.

Ezenkívül még dolgozóink szorakozására és jobb ellátására is tettünk intézkedést. A készenléti lakótelepen minden igényt kielégítő italmérést építettünk házilag, az eddigi nyitott bódé helyett, melyet csak nyáron lehetett használni.

Az üzemi bizottság is

kiveszi a részét

a téli felkészülés munkájából. Nemcsak ellenőrzi, hanem kikutatja azokat a forrásokat, melyek a dolgo-

zók jobb ellátása érdekében szükségesek.

Bekapcsolódott a sertésvásárlási akcióba, sőt kutatta a fél sertés vásárlásának lehetőségét is.

Hogy eredményeink ne legyenek teljesek, megint keletkezett egy nehézség munkánk folyamán. Ez a várpalotai szénvásárlás.

Egyes dolgozóink, akiknek nem volt módjukban a nyári időszakban szénrel tölteni, most szeretnék ezt 6-10 mázsa tételekben pótolni. Hiába vagyunk bányászvárosban, legális úton, ez a TÚZÉP-en keresztül, csak maximum két mázsa tételekben lehetséges.

Szeretnénk, ha ezt a kérdést az illetékesek fontolóra vennék és hoznának valami hathatós intézkedést.

Mi azonban mindent megteszünk a „Készülünk fel a télre” és a „Nálunk legfőbb érték az ember” mozgalom, illetve jelmondatok érdekében. Ezért említettem ezeket így, mivel jó téli eröművi üzemeltetést csak ezen két jelmondat betartásával lehet elérni.

Jól tudjuk azt is, hogy az ipar részére hiányzó minden kilowattóra villamosenergia átlagosan hatszorta nagyobb értékű termelési értékiesést jelent.

Jó munkánkért cserébe csak egyet kérünk, segítsenek minket nehézségeink megoldásában és ismerjék el a villamosenergiaipar nagyfontosságú munkáját.

Kolman Ferenc